ΕΤΟΣ Α'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 27 Δεκεμβρίου 1887 ΑΡΙΘ. 43

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βιλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐν ἔτος ὀλιγώτερον. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Τραγῳδίᾳ (ὑπὸ κ. Σαπφοῦς Λεοντιάδος) — Τὰ δῶρα τῶν παίδων. — Τὸ χρυσοῦν νόμισμα τῆς μικρᾶς. (ὑπὸ κ. Μαριάνης Ἠλιοπούλου). — Οἱ ἄγαμοι φορολογούμενοι ἐν Σερβίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ. — Πατριωτικὴ ἰδέα τῆς κ. Ἰουλιέττης Ἀδάμ, (ὑπὸ κ. Ἑλένης Ρενάν). — Ὁ δήμαρχος κ. Τιμολέων Φιλήμων καὶ τὰ Παρθεναγωγεῖα. — Γυνὴ δικηγόρος. — Παρθεναγωγεῖον Χίλλ. — Κατάλληλα δῶρα διὰ δεσποίνας καὶ δεσποινίδας. — Ἑβδομαδιαῖον δελτίον. — Ἀλληλογραφία — Συνταγή — Συμβουλή. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΝ ΕΤΟΣ ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΝ

Ἐν ἔτος ὀλιγώτερον εν τῇ ζωῇ. Ἐν ἔτος ὀλιγώτερον ἐν τῇ νεότητι. Ἐν ἔτος ὀλιγώτερον ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. Μετὰ πέντε ἡμέρας, Κυρίαι μου, τὸ ἔτος τοῦτο ὅπερ μετὰ τόσου πατάγου καὶ εὐχαριστήσεως ἀποχαιρετῶμεν ἔσται ἁπλῆ ἀνάμνησις ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν. Αἱ 365 ἡμέραι του, αἱ παρελθοῦσαι δι' ἄλλας μὲν εὐτυχεῖς καὶ εἰρηνικαί, δι' ἄλλας δὲ πλήρεις πικριῶν, ἀγωνιῶν καὶ θλίψεων καὶ αἵτινες ὑπῆρξαν γόνιμοι, ἀποτελεσματικαὶ καὶ προοδευτικαὶ δι' ἐκείνας, ὅσαι ἐγνώριζον διὰ τίνων ὅπλων νὰ παλαίσωσι κατὰ τῆς ἀδυναμίας των, αἱ ἡμέραι, λέγομεν, αὗται, ὧν πᾶσα στιγμὴ χαρακτηρίζεται δι' ἐπιστήμου ἢ μηδαμινοῦ γεγονότος, δὲν θὰ ἀποτελῶσιν ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν ἢ ὠχρὰν καὶ ἀπομεμακρυσμένην τινὰ ἀνάμνησιν.

Πρὶν λοιπὸν ἢ διαβῶμεν τὸν οὐδὸν τοῦ νέου ἔτους, σταματήσωμεν πρὸς στιγμὴν ἐπ' αὐτοῦ, ἐν δὲ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω στρέψουσαι, ἐξετάσωμεν ἐσπευσμένως ποία τις ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἀπερχόμενον ἤδη ἔτος ἡ πρόοδος τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς ἔν τε τῷ κοινωνικῷ καὶ ἰδιωτικῷ αὐτῆς βίῳ, τί ἐγένετο ὑπὲρ αὐτῆς, τί εἴδους πρωτοβουλίαν ἀνέλαβεν αὕτη καὶ κατὰ πόσον τὰ Ἑλληνικὰ χρονικὰ θέλουσι συμπεριλάβει ἐν τοῖς καταλόγοις αὐτῶν καὶ ὀνόματα Ἑλληνίδων, τιμησασῶν δι' οἱουδήποτε τρόπου τὸν Ἑλληνισμόν.

Πλειὰς βεβαίως κατορθωμάτων γυναικείων δυναμένη νὰ παριστᾷ περίλαμπρον τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ὑπέρ ποτε ἄλλοτε ὁ Ἑλληνικὸς οὐρανὸς φαίνεται ἡμῖν ἀνέφελος, καὶ σπινθηρίζοντες ἐκ διαλειμμάτων ἀστέρες, ἀναλάμπουσιν ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ Βασίλισσα μας, ἡ σεπτὴ ἡμῶν Ἄνασσα ἱδρύει συλλόγους, προΐσταται καὶ προεδρεύει τούτων, μεριμνᾷ μητρικῶς ὑπὲρ τῶν ἐκθέτων, ὀρφανῶν, πασχόντων καὶ ἐγκατελειμμένων, καθιστῶσα οὕτω τὸ ὄνομα αὐτῆς σεβαστὸν καὶ προσφιλὲς εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν.

Αἱ Ἀθηνίδες δέσποιναι, αἱ ἐπὶ τῶν εὐεργετικῶν καταστημάτων ἐφορεύουσαι, μεγάλας καταβάλλουσι προσπαθείας, ὅπως σκοπιμώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον ἐργασθῶσι. Τῇ ἐπιμελημένῃ τούτων ἐνεργείᾳ κατορθοῦται ἡ ἵδρυσις ὑποκαταστήματος ἐν Πόρῳ, ἡ ἀκάματος δὲ καὶ δραστηρία τοῦ καλοῦ ἐργάτις κ. *Βαρβάρα Ράϊνεκ* μεταβαίνει αὐτόσε, ἵνα διοργανώσῃ καὶ καταρτίσῃ τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο τοῦ καταστήματος τῶν ἀπόρων γυναικῶν, ἐν ᾧ ἡ Ἑλληνικὴ γυναικεία βιομηχανία καταπληκτικὰς ἀληθῶς ἐπ' ἐσχάτων ἐποιήσατο προόδους.

Πυρκαϊὰ καταστρέφει τὸ μέγα Ρεῦμα. Αἱ ἑλληνίδες συνταράσσονται· ἀμιλλῶνται τίς πρώτη νὰ προσφέρῃ χειροτέχνημά τι, ὅπως καταρτισθῇ τὸ λαχεῖον ἐκεῖνο, ἐξ οὗ πρώτη βοήθεια προσφέρεται τοις παθοῦσι. Δέσποινα εὐγενὴς καὶ λογία τῆς πόλεως ἡμῶν, μήτηρ σεβαστὴ καὶ ἀγαθὴ ἡ κ. *Ζωὴ Μπαλτατζῆ* εὐεργετικῆς προΐσταται ἑσπερίδος, ἧς αἱ εἰσπράξεις ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς αὐτῆς πυρκαϊᾶς διατίθενται.

Καὶ ἐνῷ ἡ μήτηρ ἐνταῦθα ἀκαμάτως ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος ἐργάζεται, ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἡ ἐπὶ κάλλει, φιλομουσίᾳ κα. ἀρεταῖς διαπρέπουσα κυρία Λουκία Βαλτατζῆ παρασημοφορεῖται ἐν τῇ ξένῃ ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατείρας πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, διότι ἔσχε τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν νὰ δώσῃ μουσικὴν ἑσπερίδα, ἧς πρωταγωνίστρια αὕτη ἐγένετο, ἐν Νικολαΐεφ ὑπὲρ τῶν ναυαγῶν. Καὶ ἰδοὺ ὄνομα ἑλληνικὸν ἐν ταῖς ψυχραῖς ἐκείναις καὶ παγετώδεσι τῆς Ρωσσίας χώραις θερμαίνει τὰς καρδίας πάντων, Ρῶσσοι δὲ καὶ Ρωσσίδες μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναφέρουσι τὸ ὄνομα τῆς ὡραίας τὴν μορφὴν καὶ ψυχὴν Ἑλληνίδος

Ταύτοχρόνως αἱ χαριτόβρυτοι τοῦ διαπρεπεστέρου, σοφωτέρου, μεγαθυμοτέρου καὶ εὐγενεστέρου τῶν Ἑλλήνων κ. Α. Ρ. Ῥαγκαβῆ θυγατέρες προσελκύτασαι διὰ τῶν εὐγενῶν αὐτῶν πράξεων τὸ σεβασμὸν καὶ ὑπόληψιν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας παρασημοφοροῦνται ὑπ' αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν γυναικείων ἔργων ἐν Γλασκόβῃ, τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον δηλοῖ διὰ τῆς προέδρου αὐτοῦ ὅτι θέλει συμμετάσχῃ ὡς καὶ τὸ τῶν ἀπόρων γυναικῶν κατάστημα. Ἡ κατεδάφισις τῶν ἐρειπίων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας ἀποφασίζεται καὶ Δαμόκλειος μάχαιρα ἀπομακρύνεται ἀπὸ τόσων χιλιάδων κεφαλῶν ἀθώων κορασίων. Αἱ Κυρίαι τῶν ἐπαρχιῶν ἐξεγείρονται, δρῶσι, δίδουσι σημεῖα ζωῆς. Οἱ φυλακισμένοι τοῦ Ναυπλίου καὶ τῶν Πατρῶν ἔχουσιν ἤδη προστάτιδας ἀγαθάς, μητέρας οἰκογενειῶν εὐαισθήτους, τὸ καλὸν δὲ τούτων παράδειγμα θέλει βεβαίως ἐπακολουθηθῆ καὶ ὑπὸ τῶν Κυριῶν τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν πόλεων.

Περὶ τὴν 8ην δὲ Μαρτίου ἐξεδόθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἡμῶν τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν καὶ λογίων Κυριῶν καὶ ἡ πρώτη ἐν Ἑλλάδι γυναικεία Ἐρημερίς, ἐν ᾗ πλεῖσται τῶν γραμμάτων Κυρίαι μετὰ ζήλου καὶ στοργῆς εἰργάσθησαν, βασανίσασαι καὶ μελετήσασαι πᾶν θέμα εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ τὸν κύκλον τῆς γυναικός, ὡς συζύγου, μητρός, θυγατρὸς καὶ πολίτιδος ἀναγόμενον. Ταύτην ἐπηκολούθησε τὸ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐκδοθὲν ἡμερολόγιον τῆς *Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν*, οὗ ἡ χρησιμότης ὑπὸ πασῶν καὶ πάντων κατενοήθη, καὶ ὅπερ ἀνὰ χιλιάδας ἐκτυπωθὲν ἐγένετο ἀνάρπαστον. Πλὴν τούτων δὲ πολλὰ ἄλλα βεβαίως ἐγένοντο, διαλαθόντα ἴσως τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐν τῷ καθόλου τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς βίῳ.

Κατὰ τί λοιπὸν ὑστερήσαμεν; ἐρωτᾶτε. Κατὰ πολλά, ἅτινα ἐν σειρᾷ ἄρθρων θέλομεν ἐκθέτει καὶ ἀναπτύξει. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν, τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι σχετικῶς παραγωγικώτερον τῶν παρελθόντων ὡς πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑλληνίδος γυναικός.

Ἡ *Ἐφημερὶς* δὲ τῶν *Κυριῶν* θεωρεῖ ἀληθῆ τιμὴν καὶ ὑπερηφάνειάν της, ἀξιουμένη νὰ ἀπαριθμήσῃ τόσα καλὰ ὑπὸ τοῦ φύλου αὐτῆς ἐργασθέντα, εὔχεται δὲ ταῖς πολυαρίθμοις αὐτῆς ἀναγνωστρίαις, ὅπως σὺν τῷ νέῳ καὶ εὐδαίμονι τούτῳ ἔτει, νέοι ὁρίζοντες δράσεως διανοιχθῶσι τῇ Ἑλληνίδι γυναικὶ καὶ ἐπὶ νέων ὅλως βάσεων θεμελιωθῇ ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ αὐτῆς μόρφωσις, ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχοῦς θεμελιώσεως τῆς ὁποίας θέλει ἴσως τῇ ἐπιτραπῇ νὰ καυχηθῇ, ὅτι ἔρριψε καὶ αὕτη μικρόν τι λιθάριον.

Ἡ ΓΥΝΗ
ΕΝ ΤΗΙ ΑΡΧΑΙΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

Τὸ τελευταῖον μέρος ἐκ τῆς ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ Κωνσταντινουπόλεως διαλέξεως μου.

Αἰτία τοῦ νὰ παρίσταται ἡ γυνὴ ὡς μήτηρ καὶ σύζυγος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Τραγῳδίᾳ ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ θέσει πρὸς τὸν ἄνδρα, ἢ δυσμενεῖ, πολεμίᾳ καὶ διὰ τῶν εἰδεχθεστέρων μορφῶν νὰ ἐνεργῇ τὰ πάθη καὶ τὰ αἰσθήματα αὐτῆς· αἰτία, λέγω, δευτέρα ἦτο ἡ φυσις τῆς Τραγῳδίας, ἥτις ἀπὸ τοῦ λίκνου αὐτῆς μέχρι τοῦ γήρατος, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου καὶ τοῦ Ἀρίονος μέχρι τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἐφεξῆς τῆς Τραγικῆς λεγομένης πλειάδος, εἶχε μᾶλλον θρησκευτικὸν χαρακτῆρα, οὖσα ἀναπαράστασις δραματικὴ τῆς ὅλως κατ' ἀρχὰς ἐποπτικῆς καὶ αἰσθητικῆς καὶ ἅμα φανταστικῆς ἀντιληφθείσης ὑπὸ τῶν ἀρχαίων σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ συμφώνως πρὶς τὴν ἀντίληψιν ταύτην διατιθείσης καὶ διαμορφούσης τὸ συναισθητικὸν καὶ τὸ ὀρεκτικὸν αὐτοῦ, τό τε διασκεπτικὸν ἐξεγειρούσης. Καὶ ἥτις μετὰ ταῦτα, προϊόντι τῷ χρόνῳ καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἡλικιουμένου παραδοθεῖσα εἰς τὸ κράτος τοῦ διασκεπτομένου καὶ θεωροῦντος νοός, καὶ διαφόρους ὑποκειμενικῶς ὑποστᾶσα ἀλλοιώσεις καὶ τροποποιήσεις, σχετικῶς τούτων, καὶ τὰ συναισθήματα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς ῥέξεις καὶ τὰ βουλήματα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ὥριζε καὶ ἐσχημάτιζεν.

Ἑπομένως τούτοις, ἡ γυνὴ σύζυγος καὶ μήτηρ, κατὰ τὴν διαφοροτρόπως σὺν τῷ χρόνῳ μεταβαλλομένην ἀντίληψιν ταύτης τῆς ἠθικῆς σχέσεως τοῦ *ἀνθρώπου πρὸς τὸν βίον*, περὶ ἥν, ὡς περὶ κέντρον ἅπας ὁ ἀνθρώπινος βίος καὶ τότε καὶ νῦν περιστρέφεται πάντοτε, ἡ γυνή, λέγω, παρίσταται καὶ ὑποτίθεται ἐν τῇ Τραγῳδίᾳ, ὡς παραίτιος τῶν συμφορῶν καὶ ἅμα τιμωρὸς τοῦ ἀνδρός, παρεκτραπέντος τῆς ἐντεταλμένης εἰς αὐτὸν ὁδοῦ καὶ δεινῶς ἁμαρτόντος, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὡρισμένη αὐτῆς θέσις, ὡς εἶπον.

Οὕτω, παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ, τῷ μεγάλῳ παιδαγωγῷ, οὕτως εἰπεῖν, τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῆς Τραγῳδίας, ἐν τῇ Ὀρεστείᾳ, τῇ ὅλως Ὁμηρικῇ ταύτῃ αὐτοῦ τριλογίᾳ, ὑπὸ τὴν ἰδέαν ταύτην διαδραματίζεται ἡ γυνή, ἀρχομένη τῶν κακῶν πάντων ὑπὸ τὸ πρόσωπον τῆς Τυνδαρίδος Ἑλένης καὶ παύουσα αὐτοῦ ἐν τῷ τῆς φρικτῆς Κλυταιμνήστρας, ἥτις ὅμως ὡς θέκλατον ὄργανον ἑαυτὴν τῆς νεμέσεως ὑποδεικνύει τῆς δεινὸν ὄμμα ἐπὶ τοῦ μικροῦ οἴκου τῶν Ἀτρειδῶν καταρριπτούσης. «Ἰὼ παράνομος Ἑλένη, θρηνοῖ, ὁ χορὸς ἐν Ἀγαμέμνονι, μία »τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσσασ' ὑπὸ Τροίᾳ».

Πρὸς ὃν ὠμότατα ἀντιφωνεῖ ἡ μιαιφόνος σύζυγος «γυ»ναικὶ νεκροῦ τοῦδ' ὁ παλαιὸς ἀριμὺς ἀλάγων ἀτρέως χαλε»ποῦ θοινωτῆρος τὸν δ' ἀπέτιον τέλεον νεκροῖς ἐσιθύσας». Παρὰ τῷ ἀληθῶς σοφῷ Σοφοκλῇ ἐν τῇ δεινῇ εἰκονογραφίᾳ τῶν Οἰδιποδείων κακῶν, ἡ αὐτὴ ἰδέα περὶ γυναικός, μητρὸς καὶ συζύγου ἐκτραγωδεῖται, καὶ ἡ βαρεῖα μὲν πάλης Κὴρ ἐπὶ τοῦ Λαΐου καὶ τοῦ υἱοῦ ἐπικάθηται ὠθοῦσα αὐτοὺς εἰς συμφοράς, ἅς περ ὅμως κατὰ τὴν φιλοσόφως καὶ εὐσεβοφρόνως διασκεπτομένην σοφόκλειον διάνοιαν, εἰς τὸν μὲν παρεσκεύασεν ἡ αἰσθητικὴ αὐτοῦ ἀτασθαλία καὶ ἀσέβεια, εἰς τὸν δὲ ἡ δοκησισοφία καὶ ὀργιλότης καὶ φιλοδοξία. Ἐπὶ τοῦ προσώπου ὅμως τῆς Ἰοκάστης μητρὸς καὶ συζύγου ἀνανακλᾷ ἡ πηγή, ἐξ ἧς ταῦτα πάντα ἐκρέουσι· καὶ διὰ ταῦτα αὐτὴ εἰς ἑαυτὴν τὴν δίκην δίδωσι.

Καὶ ἐν τῷ σοφιστικῷ Εὐριπίδῃ, ἀπορριπτομένης ὅλως τῆς καλυπτούσης τὴν γυναῖκα ταύτης ἰδέας, ἡ Μήδεια, τὸ τελειότατον καὶ παθητικώτατον τῶν δραμάτων του, ἐμφανίζεται οὐχὶ πλέον ὡς ὑπὸ τὴν στυγνὴν εἱμαρμένην ἀνοσιουργοῦσα, ἀλλ' ἐν οἰκείᾳ συνειδήσει καὶ ἀγρίᾳ ἀκμῇ πανωλέθρου παθους, πληροῦσα τὸν οἶκον αὐτῆς ἀπαραδειγματίστων

συμφορῶν καὶ τιμωροῦσα τὸν ἄνδρα διὰ τὴν νοητικὴν αὐτοῦ ἀβουλίαν, καὶ τὴν συναισθητικὴν ἀνανδρίαν, ἵνα μή τι χεῖρον περὶ αὐτοῦ εἴπωμεν. Ὥστε, ἐὰν εἴπω, ὅτι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Τραγῳδίᾳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διεκτραγωδεῖται τις πόλεμος ἄσπονδος καὶ ἀμείλικτος τῆς γυναικὸς συζύγου καὶ μητρὸς πρὸς τὸν ἄνδρα σύζυγον καὶ υἱόν, δὲν φαίνομαι λέγουσά τι παράδοξον· ἀποδείξω δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἑπομένοις διὰ βραχυτέρων λόγων. (Ἕπεται συνέχεια) ΣΑΠΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ.

ΠΟΙΑ ΔΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ
ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τὸ ζήτημα τῶν δώρων διεπραγματεύθη ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἡμῶν ἡ λογία συνεργάτις ἡμῶν κ. Εἰρήνη Λαχανᾶ τόσον εὐστόχως καὶ ἐπιτυχῶς, ὥστε ἐλάχιστα δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τόσῳ σοφῶν καὶ ὡραίων ἰδεῶν της: Γενικῶς καθιερώθη, ὅπως πρὸς μὲν τὰ μικρὰ κοράσια προσφέρωσι πλαγγόνας (κούκλας), πρὸς δὲ τὰ ἄρρενα ὁλοκλήρους στρατιὰς ἐκ μολυβδίνων στρατιωτῶν, τύμπανα, μικρὰ ὅπλα, σπάθας καὶ τὰ παρόμοια τούτοις.

Δὲν ἐρχόμεθα νὰ ἀνατρέψωμεν παλαιὰς προσφιλεῖς ἕξεις, νομιμοποιηθείσας σχεδὸν διὰ τῆς πολυκαιρίας, ἀλλ' οὔτε νὰ καταμεμφθῶμεν τῆς ἀστοχίας, μεθ' ἧς ἐνίοτε οἱ σοφώτεροι τῶν γονέων προβαίνουσιν εἰς ἐκλογὴν τῶν δώρων. Θέλομεν ἁπλῶς ἐξετάσει ὑπὸ παιδαγωγικὴν ἔποψιν τὰς συνεπείας, ἃς δύναται νὰ ἐπενέγκῃ δῶρον ἀκατάλληλον ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς, πολλάκις δὲ καὶ τοῦ βίου ὅλου τῶν τέκνων ἡμῶν.

Ἡ μικρὰ παῖς ἀναμένει μετ' ἀνυπομονησίας τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους, καθ' ἣν τέλος θέλει περιέλθει ὑπὸ τὴν κατοχήν της ἡ ὡραιοτάτη ἐκείνη καὶ πολυτελῶς ἐνδεδυμένη πλαγγών, ἣν ἀπὸ μηνὸς ἤδη θαυμάζει ἐν τοῖς δελώματι τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Βουγᾶ ἢ Γκιόρα. Μετὰ πόσης τέρψεως ὀνειροπωλεῖ τὰς ὡραίας ἐκείνας στιγμάς, καθ' ἃς θέλει, τῇ βοηθείᾳ τῆς μητρὸς, κατασκευάσει κυανῆν ἐξ ὁλοσηρικοῦ ἐσθῆτα, ἣν ἡ λευκοφόρος νύμφη θέλει περιβληθῆ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις—διότι οἱ γάμοι τῆς κούκλας τελοῦνται συνήθως τρεῖς μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς νεαρᾶς μητρὸς υἱοθέτησιν.—Αὕτη ἀπὸ τοῦδε ἀσχολεῖται εἰς πενταλέπτους καὶ δεκαλέπτους οἰκονομίας, ὅπως προμηθευθῇ πήχεις τινὰς ταινίας ἢ τριχάπτων, δι' ὧν θέλει κοσμήσει τὰ ἐσώρρουχα τῆς πλαγγόνος της κ.τ.λ. Ποῦ λοιπὸν τὸ κακόν, ἐρωτᾶτε, εἰς τὴν φυσικωτάτην ταύτην τῆς κόρης ἐπιθυμίαν;

Ἡ ἐπιθυμία πρὸς κτῆσιν πλαγγόνος εἶναι, ἀληθῶς, φυσικὴ ἀνάγκη τῆς παιδικῆς καρδίας τῆς κόρης, ἥτις προωρισμένη διὰ τὴν μητρότητα, ἐντέκτως ἐξασκεῖται ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας. Περιποιεῖται λοιπὸν καὶ ἀγαπᾷ τὴν πλαγγόνα της μητρικῶς, ὅπως πολλάκις πράττῃ τοῦτο διὰ τὴν νεωτέραν ἀδελφήν της. Ἀλλ' εἶναι ἄρα ἱκανοποίησις τῆς φυσικῆς ταύτης ἀνάγκης ἡ ἀπόλαυσις πλαγγόνος βαρυτίμου, ἢν μόλις ἡ μικρὰ τολμᾷ νὰ ἐγγίσῃ, φοβουμένη μὴ τὴν ἐσθῆτα αὐτῆς φθείρῃ ἢ κηλιδώσῃ, καὶ διὰ τῆς πολυτελείας τῆς ὁποίας ὑποθάλπεται καὶ ἀναπτύσσεται παρὰ τῇ μικρᾷ τὸ αἴσθημα τῆς πολυτελείας, τῆς ματαιότητος, τῶν ψευδῶν ἐπιδείξεων, καθ' ἃς ἡ παιδικὴ φαντασία ἐκτρεπομένη τῆς τροχιᾶς αὐτῆς, ὀνειροπωλεῖ πρίγκηπας καὶ βασιλεῖς μελονύμφους τῆς πλαγγόνος αὐτῆς, μετὰ περιφρονητικοῦ δὲ ὕφους στρέφει τὸ βλέμμα πρὸς τὰς γυμνὰς καὶ ἁπλῶς ἐνδεδυμένας τοιαύτας. Βαθμηδὸν δὲ ἐνσαρκουμένη ἐν τῇ πλαγγόνι αὐτῆς, ἣν ὡς ἀληθὲς τέκνον πολλάκις ἀγαπᾷ, δὲν ἀνέρχεται μετ' αὐτῆς εἰς τοὺς ἰδανικοὺς ἐκείνους θρόνους, καὶ ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ μεγαλείου αὐτῆς οὐδαμῶς ἐννοεῖ νὰ κατέλθῃ;

Ἰδοὺ τὸ αἴσθημα τῆς ματαιότητος, κενοδοξίας καὶ πολυτελείας, ἀναπτυσσόμενον ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς αὐτῆς ἡλικίας εἰς τὴν κόρην διὰ τοῦ ἀθωοτάτου τῶν παιγνίων. Ἀ αὐτὴ ἡ φύσις ὁρίζει αὐτῇ. Νὰ καταργήσωμεν λοιπὸν τὰς πλαγγόνας, ἐρωτᾷ μετὰ δυσαρεσκείας νεαρὰ μήτηρ. Ὄχι, Κυρία μου. Ἀλλὰ χαρίζετε αὐτὰς πρὸς τὰ τέκνα σας γυμνὰς, ὅπως ὁ Θεὸς ἐχάρισεν ὑμῖν αὐτά. Ἡ ἀντικατάστασις τῶν γυμνῶν καὶ εὐθηνῶν πλαγγόνων διὰ τῶν πολυτελῶν εἶναι μωρά, ἄσκοπος καὶ ἐπιβλαβής, διότι τὴν μικρὰν εὐχαριστεῖ ἰδίω ἡ ἰδέα τῆς προστασίας καὶ περιθάλψεως, ἣν χορηγεῖ πρὸς τὸ γυμνὸν ἐκεῖνο καὶ ριγοῦν φανταστικὸν τέκνον της. Αἱ μητέρες μας περιεκάλυπτον διὰ ῥακῶν ἓν ἄμορφον τεμάχιον ξύλου, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἐσχεδίαζον διὰ μετάξης ὀφθαλμοὺς, ῥίνα καὶ στόμα, καὶ εἰς ὃ ἐν τούτοις ἐπεδαψίλευον ἀληθεῖς μητρικὰς περιποιήσεις. Ἐνῷ μετὰ τῆς πολυτελῶς ἐνδεδυμένης πλαγγόνος ἡ μικρὰ μόνον ἐπισκέψεις, ὑποδοχὰς, γάμους, καὶ παντγύφεις διοργανόνει, ἐξασκουμένη δηλ. εἰς τὸν ψευδῆ, ἄσκοπον καὶ ἐπιδεικτικὸν βίον, ὅστις δυστυχῶς ἀπό τινος κατέστη καὶ εἰς πολλὰς τῶν μητέρων προσῳλὴς ἐνασχόλησις. Διὰ τὰ ἄρρενα προσπαθεῖτε, ὅπως τὰ προσφερόμενα δῶρα παρέχωσιν ἐπὶ τῇ τέρψει καὶ ἀπολαύσει καὶ ποιάν τινα ἠθικὴν καὶ σωματικὴν ὠφέλειαν.

Τὸ κάλλιστον καὶ ὑγιεινότατον τῶν δώρων εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ γυμναστικὴ τοῦ δωματίου, ἥτις τόσον μεγάλως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς καθόλου ὑγιοῦς ἀναπτύξεως τοῦ σώματος. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἡ φυσικὴ ῥώμη ἐθεωρεῖτο ὡς ἐκδήλωσις θείας δυνάμεως, ἥρωες δὲ καὶ ἡμίθεοι ὠνομάζοντο οἱ κατὰ τοὺς σωματικοὺς ἀγῶνας διαπρέποντες· ὅθεν ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐξήσκουν τοὺς παῖδας σωματικῶς, πρᾶγμ' ὅπερ ἀπό τινος καὶ παρ' ἡμῖν λίαν ἀτελῶς εἰσήχθη. Ἡ γυμναστικὴ τακτικῶς, κανονικῶς καὶ ἐν ρυθμῷ ἐνεργουμένη ἀποτελεῖ σπουδαιότατον τῆς ἰατρικῆς παράγοντα, θεραπεύουσα ἐπιτυχῶς πολλὰς τῶν παίδων παθήσεις, ὡς τὰς χοιράδας, τὸν ῥαχίτην, τὴν ἀναιμίαν κτλ. Παρέχετε λοιπὸν αὐτοῖς διὰ τῶν δώρων σας τὰ μέσα, νὰ θεραπεύωσιν οὐ μόνον τὴν ἀνίαν των, ἀλλὰ καὶ τὰς τὴν πολύτιμον αὐτῶν ὑγείαν ὑποσκαπτούσας ἀσθενείας ταύτας.

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΝΟΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ

Ὁ πατήρ του ὑπῆρξεν ἀγωνιστὴς τοῦ 21. Διέπρεψεν εἰς πολλὰς μάχας καὶ ὑπὸ σφαίρας βληθεὶς ἔπεσε, κληροδοτήσας εἰς τὸν μονογενῆ υἱόν του ὄνομα μέγα καὶ ἔντιμον καὶ περιουσίαν ἀνταποκρινομένην εἰς ἀμφότερα τοῦτα.

Ἡ νὺξ τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 188. . . . ἦτο ψυχρὰ καὶ ὁμιχλώδης. Ὁ νεαρὸς Μ* ὑπερθεν τραπέζης κεκαλυμμένης ὑπὸ πρασίνου τάπητος, ὠχρὸς καὶ πελιδνὸς τὴν

ὄψιν, μὲ βλέμμα πυρετῶδες, τὸ μέτωπον ὑπὸ ψυχροῦ ἱδρῶτος περιρρεόμενον διεκινδύνευε τὸ τελευταῖον ὑπολειπόμενον αὐτῷ εἰκοσόγραγκον ἐξ ἁπάσης τῆς κολοσσιαίας ἐκείνης περιουσίας, ἧς κάτοχος ἀπὸ τῆς πρὸ διετίας ἡμέρας τῆς ἐνηλικιότητός του ἐγένετο.

Εἶχεν ἀφήσει ἐκεῖ, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐπὶ τῆς πρασίνου ἐκείνης τραπέζης ἅπασαν τὴν περιουσίαν του, ὁ ἐξαχθεὶς δὲ ἀριθμὸς 7 συναπέφερε καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολόν του. Οὐδὲν πλέον τῷ ὑπολείπετο ἢ δίδραχμόν τι, ὅπερ εἶχε λησμονήσει ἐντὸς τοῦ θυλακίου τοῦ ἐσωκαρδίου του.

Μὲ κεφαλὴν ἐσκοτισμένην, μὲ πόδας τρέμοντας, μὲ ὕφος ἀλλόφρονος ὁ δυστυχὴς ἐρρίφθη ἐπὶ ἕδρας τινὸς τῆς λέσχης, μεταφέρων ἀλληλοδιαδόχως τὸ πυρετῶδες βλέμμα του ἀπὸ τοῦ χρυσίου, ὅπερ ἀνὰ σορείας ἤλλαζε κύριον πρὸς τὰ ἄγρια ἐκεῖνα καὶ ὠχρὰ τῶν παικτῶν πρόσωπα, εἰς τὰ ῥυλάκια τῶν ὁποίων εἶχε πρὸ πολλοῦ μεταβιβασθῇ ἅπασα ἡ περιουσία του. Ἐνεθυμήθη τότε ὅτι ὁ χρυσὸς ἐκεῖνος ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ αὐτὸν εὐτυχῆ ἐφ' ὅλου του τοῦ βίου, ὅτι ἠδύνατο καὶ αὐτὸς νὰ ἀποκτήσῃ ἡμέραν τινὰ οἰκογένειαν, ἧς τὸ μέλλον ἤθελεν ἐξασφαλισθῆ διὰ τῶν χρημάτων τούτων, ὅτι ἠδύνατο νὰ εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ πολλοὺς δυστυχεῖς καὶ πάσχοντας, ἐνῷ σήμερον εὑρίσκετο ἐστερημένος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, ἠτιμασμένος, κατεστραμμένος. Ἐντεῦθεν ἡ φαντασία του μετέφερεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑποδωμάτιόν του, ἐν μικρᾷ ἱματιοθήκῃ τοῦ ὁποίου ἔκειντο ἀναπαυόμενα ἀπὸ πολλοῦ δύο χρυσόδετα τοῦ πατρός του πιστόλια, εἰς μικρὰν κίνησιν καὶ ἐκπυρσοκρότησιν τῶν ὁποίων ἀνέθετεν ἅπασαν τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα του.

Σκεπτόμενος ταῦτα, καὶ ἐξηντλημένος ὑπὸ τῆς ὀδύνης καὶ ἀγρυπνίας ἀπεκοιμήθη ὕπνον βαθύν. Ὅταν μετ' ὀλίγον ἀφυπνίσθη, ᾐσθάνθη ἀπόλυτον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀναπνεύσῃ καθαρὸν τῆς νυκτὸς ἀέρα. Ἠγέρθη λοιπὸν καὶ λαβὼν τὸν πίλον του καὶ τὸ ἐπανωφόριόν του ἡτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ, ὅτε πλησιάσας αὐτὸν γέρων τις χαρτοπαίκτης: «Δάνεισόν με, τῷ εἶπε, πέντε δραχμάς. Πρὸ δύο ἡμερῶν δὲν ἐξῆλθον τοῦ δωματίου τούτου καὶ τὸ 17 δὲν ἐβγῆκε· τὴν κεφαλήν μου στοιχηματίζω, ὅτι ἐὰν εἶχον πέντε ἔτι δρ. θὰ ἀνέκτων, ὅσα ἔχασα καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.»

Ὁ Μ. ὕψωσε τοὺς ὤμους καὶ ἀπηλπισμένος ἐξῆλθε κατευθυνόμενος εὐθὺ πρὸς τὴν κατοικίαν του καὶ μονολογῶν μετὰ τοῦ ζεύγους τῶν πιστολίων, ἅτινα ἀνέμενον αὐτὸν ψυχρῶς καὶ ἀπαθῶς. Μόλις ὅμως εἶχε προχωρήσει βήματά τινα καὶ εὑρέθη πρὸ θρανίου τινὸς τῆς πλατείας.... Ἐπὶ τοῦ θρανίου ἐκείνου ῥακένδυτον κοράσιον μόλις ἑπταετές, ἐκοιμᾶτο μεθ' ὅλον τὸ ψῦχος, κάτωχρον, ἰσχνόν, ἐστηριγμένην ἔχον τὴν μικρὰν κεφαλήν του ἐπὶ τῆς ὀπισθίας σανίδος. Οἱ πόδες αὐτοῦ ἐκρέμαντο ὡς νεκροί, τὸ ἕτερον δὲ τῶν διατρύτων καὶ δυσαναλόγων πεδίλων του ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διολισθῆσαν ἀναμφιβόλως τοῦ ποδὸς αὐτοῦ.

Δι' αὐτομάτου, οὕτως εἰπεῖν, κινήσεως ὁ Μ. ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ θυλακίου του, ἀλλὰ πάραυτα ἀναμνησθεὶς τῆς φρικώδους θέσεώς του ἀπέσυρεν αὐτήν, προσεπλησίασεν ἐν τούτοις τὴν μικράν, καὶ ἡτοιμάζετο νὰ μεταφέρῃ αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του, ὅτε κύπτων πρὸς αὐτὴν παρετήρησεν ἐντὸς τοῦ χαίνοντος πεδίλου αὐτῆς κάτι τι λάμπον. Ἦτο χρυσοῦν τι νόμισμα.

*
* *

Γενναία τις καρδία ἔρριψεν ἀναντιρρήτως τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο νόμισμα ἐντὸς τοῦ πεδίλου τῆς μικρᾶς, ἵνα, ἀφυπνιζομένη καὶ ζητοῦσα νὰ ὑποδυθῇ, εὕρῃ ἡ πτωχὴ παῖς τὸ μικρὸν ἐκεῖνο δῶρον, δι' οὗ ἴσως θὰ συνετηρεῖτο ἐπὶ μῆνα ὅλον. Ἓν χρυσοῦν νόμισμα ἦτο πλοῦτος διὰ τὴν μικρὰν ἐγκαταλελειμμένην καὶ ὁ Μ. ἡτοιμάζετο νὰ τὴν ἀφυπνίσῃ, ὅτε αἴφνης ἤκουσε συρίζουσάν πως εἰς τὸ οὖς του τὴν φωνὴν τοῦ χαρτοπαίκτου ἐκείνου ἐπαναλαμβάνοντος τὴν φράσιν...«στοιχιματίζω τὴν κεφαλήνμου, ὅτι ἐὰν εἶχον ἓν πεντόδραχμον, θὰ ἐκέρδιζα, ὅσα ἔχω χάσει καθ' ὅλην μου τὴν ζωήν.

Τότε ὁ εἰκοσιπενταετὴς ἐκεῖνος νέος ὁ καταγόμενος ἐξ ἐντίμου, ἀνδρείου καὶ εὐγενοῦς οἴκου, ὁ φέρων ὄνομα μεγάλου ἀγωνιστοῦ συνέλαβεν ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ φρικώδη καὶ καταχθόνιον ἰδέαν· κατελήφθη ὑπὸ ἐπιθυμίας παραφόρου, ὑστερικῆς, τερατώδους. Δι' ἑνὸς βλέμματος ἐβεβαιώθη ὅτι ἦτο μόνος ἐν τῇ ὁδῷ, ὅθεν κύπτων τὸ γόνυ καὶ προεκτείνας μετὰ προφυλάξεως τὴν φρίσσουσαν καὶ βέβηλον χεῖρά του ἔκλεψε τὸ ἐν τῷ ρακώδει πεδίλῳ εἰκοσόφραγκον τῆς μικρᾶς. Μεθ' ὃ καὶ τρέχων ὡς παράφρων ἐπανῆλθεν εἰς τὴν λέσχην, ὤθησε διὰ κινήματος τοῦ ποδὸς τὴν θύραν, ἐφώρμησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, καθ' ἣν τὸ ἐκκρεμὲς ἐσήμαινε μεσονύκτιον, καὶ ρίψας τὸ χρυσοῦν νόμισμα ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐφώναξεν· «πηγαίνω διὰ τὸ 17». Ὁ ἀριθμός του ἐκέρδισε 270 δρ. Ἐπέμεινε· τὸ ποσὸν ἐδιπλασιάσθη, ἐτριπλασιάσθη, καὶ τέλος ἐντὸς μιᾶς ὥρας ὁ χρυσὸς καὶ τὰ χαρτονομίσματα εὑρίσκοντο ἀνὰ σορείας πρὸ αὐτοῦ, πλὴν ἐκείνων δι' ὧν εἶχεν ἴδη πληρώσει τὸ χαρτοφυλάκειόν του, τὰ θυλάκιά του καὶ ἔπαιζε πάντοτε ὡς τρελλὸς, ὡς παράφρων, μεθυσθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας.

Ἠσθάνετο μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὡς σίδηρον πεπυρακτωμένον διαπερῶντα τὴν καρδίαν του· ἦτο ἡ ἀνάμνησις τῆς μικρᾶς ἐπαίτιδος, ἣν τόσον ἀτίμως εἶχε λῃστεύσει.

Εἶναι βεβαίως πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἀνελογίζετο ὁ ἄθλιος· θὰ ὑπάγω ἀμέσως, θὰ τὴν λάβω εἰς τὰς ἀγκάλας μου, θὰ τὴν φέρω εἰς τὸ δωμάτιόν μου, θὰ τὴν ἀναλάβω ὑπὸ τὴν προστασίαν μου, θὰ τὴν ἐκπαιδεύσω, θὰ τὴν προικίσω.... ναί! τὸ ὁρκίζομαι....

Ἀλλὰ τὸ ἐκκρεμὲς εἶχεν ἤδη σημάνη 2αν μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ὁ Μ. ἦτο πάντοτε ἐκεῖ κερδίζων, μέχρις οὗ ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου ἀνέτρεψεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ κενὸν χαρτοφυλάκιόν του.

Δι' ἑνὸς τότε ἅλματος ὁ Μ. εὑρέθη ἔξω τῆς λέσχης καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ μέρος, ἔνθα ἡ μικρὰ ἐκοιμᾶτο. Δόξα σοι, ὁ Θεός! εἶπεν, ἀντικρύζων αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἰδίας θέσεως. Ἐπλησίασε τότε καὶ μετὰ στοργῆς καὶ προφυλάξεως ἔλαβε τὴν κρεμαμένην τῆς μικρᾶς χεῖρα: Ὤ! τί ψυχρά, ὅπου εἶναι! τὴν ἔλαβε τότε εἰς τὰς ἀγκάλας του διὰ νὰ τὴν θερμάνῃ· καταληφθεὶς δὲ ὑπὸ ἀγνώστου ἀνησυχίας, ἠθέλησε νὰ τὴν ἀφυπνίσῃ, ὅτε μετὰ φρίκης παρετήρησεν ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἦσαν ἡμίκλειστοι, ὑελώδεις ἀκίνητοι· ὡς μανιώδης καὶ ἐκτὸς ἑαυτοῦ ὁ δυστυχὴς ἔψαυσε τὸ στόμα τῆς

μικρᾶς διὰ τοῦ ἰδικοῦ του, ζητῶν τὴν πνοὴν αὐτῆς· οὐδεμία πνοὴ ἐξήρχετο.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ κλέπτης οὗτος ἐκέρδιζε πλοῦτον ὅλον διὰ τοῦ κλαπέντος νομίσματος τῆς μικρᾶς, τὸ ἐστερημένον καὶ ἐγκαταλελειμμένον μικρὸν ἀπέθνησκε τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους. Ἀποπνιγόμενος ὑπὸ τῆς συγκινήσεως ὁ Μ. ἠθέλησε νὰ ἐκβάλῃ κραυγὴν πόνου... ἐν τῇ ἀγωνίᾳ δὲ ταύτῃ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀπαλλαγεὶς τοῦ ἐφιάλτου ἐκείνου, ὅστις ἐπὶ ὥραν ἤδη ἐπίεζε τὸ στῆθος του.

*
* *

Ἦτο λοιπὸν ὄνειρον! Ὁ ὑπηρέτης τῆς λέσχης ἀπὸ οἴκτον πρὸς τὸν δυστυχῆ δὲν ἀφύπνισεν αὐτόν, ὅτε καὶ οἱ λοιποὶ ἀπῆλθον· ἦτο ὀγδόη ὥρα π. μ. Ἐξῆλθεν, ἔδωκε τὸ ὡρολόγιον του ἐνέχυρον, ἔλαβεν εἴκοσι δρ. καὶ ἐπανῆλθεν οἴκοι, ἔνθα ἀνεμένετο ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ὁμογαλάκτου ἀδελφῆς του, αἵτινες εἶχον φέρει αὐτῷ τὸ ἀγνότατον τῆς ἀγελάδος των γάλα, μετὰ τῶν θερμῶν διὰ τὸ νέον ἔτος εὐχῶν των. Ἡ γραῖα ἰδοῦσα αὐτόν, ἐνόησεν ἀμέσως τὰ διατρέξαντα. Ἐξῆλθε καὶ μετὰ δέκα λεπτὰ ἐπανῆλθε, φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς μικρὸν δέμα: Νά, παιδί μου, τῷ εἶπε· ἡ μητέρα σου μοὶ τὸ εἶχεν ἀφήσει δι' ἐσέ. Τὸ δέμα περιεῖχε χρήματα καὶ μικρὸν τεμάχιον χάρτου, ἐν ᾧ ὁ κ.Μ. ἀνέγνωσε τὰ ἑπόμενα: «Παιδί μου, ἐὰν «τὸ κακὸν τοῦ θείου σου παράδειγμα καὶ ἡ κατὰ τὰς παρα«μονὰς τοῦ νέου ἔτους εἰς χαρτοπαίγνιον μεταβαλλομένη αἴ«θουσα αὐτοῦ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος σου, μὴ λησμο«νήσῃς, ὅτι εἶσαι ἀνήρ. Γενοῦ κύριος σεαυτοῦ· μὴ προβῇς εἰς «ἀπονενοημένην τινὰ πρᾶξιν. Ἡ μήτηρ σου, ἥτις προεῖδε τὴν «ἡμέραν ταύτην σοὶ προσέρχεται ἀρωγός. Σὲ ὁρκίζει μόνον ὅ«πως, ἐὰν νυμφευθῇς καὶ ἀποκτήσῃς τέκνα, οὐδέποτε ἐπι«τρέψῃς πρὸς αὐτὰ νὰ παρευρίσκωνται, ἔστω καὶ εἰς τὰς ἀθωο«τέρας τοῦ χαρτοπαιγνίου διασκεδάσεις, ὡς οὐδέποτε νὰ ἐπι«τρέψῃς εἰς αὐτὰ νὰ χαρτοπαίζωσι διασκεδάσεως χάριν. *Τὰ «παιγνιόχαρτα εἶναι κατηραμένα.*»

ΟΙ ΑΓΑΜΟΙ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΙ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΙΑ

Πολλοὶ ἴσως ἐμειδίασαν ἢ ἐθεώρησαν ὡς παράλογα καὶ ἀδύνατα τὰ πρὸ δέκα μηνῶν περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἀγάμων παρ'ἡμῶν γραφέντα. Σήμερον οὗτοι θέλουσιν ἴσως πεισθῆ, ὅτι εἴχομεν δίκαιον, καὶ ὅτι ἡ τότε αἴτησίς μας ἦτο πρακτικωτάτη, ἀφοῦ, ὡς ἤδη μανθάνομεν, ἀπὸ πολλῶν χρόνων ἡ Σερβία ἔθεσεν ὑπὸ φορολογίαν πάντα ἄγαμον, κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ τῆς Σερβικῆς βουλῆς σύνοδον ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἀγάμων ἐτριπλασιάσθη.

Κατὰ τὰς νεωτέρας τῶν Βιεναίων Ἐφημερίδων εἰδήσεις, ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων ἐντίμων καὶ σεβαστῶν πολιτῶν ἐπεδόθη εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς Βιέννης, δι' ἧς οὗτοι ἐξαιτοῦνται νὰ ἐπιβληθῇ δημοτικὸς φόρος πρὸς πάντα ἄγαμον δυνάμενον νὰ συντηρήσῃ οἰκογένειαν· τὸ εἰσπραττόμενον δὲ ποσὸν διατεθῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διατροφῆς ἀπόρων καὶ ἐκθέτων παίδων τῆς πόλεως ταύτης.

Οὐδὲν ὀρθότερον καὶ δικαιότερον τῆς αἰτήσεως ταύτης, ἣν εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν ὑποστηριζομένην καὶ παρ' ἡμῖν, ὅπως ἐκλείψῃ τέλος ἡ ἀπό τινος παρατηρουμένη ἀπὸ τοῦ γάμου ἀποχή, ἧς ἕνεκεν παντοῖα κακά, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφομεν, προκύπτουσι τῇ τε οἰκογενείᾳ καὶ πολιτείᾳ.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΩΤΑΤΗ ΙΔΕΑ

τῆς κ. ΙΟΥΛΙΕΤΤΗΣ ΑΔΑΜ

Ἡ διάσημος συγγραφεὺς τοῦ αἰῶνος κ. Ἰουλιέττα Ἀδὰμ, ἡ τιμήσασα ἡμᾶς δια τῆς πολυτίμου συνεργασίας της, ἀπέστειλε κατ' αὐτὰς τὴν κάτωθι δημοσιευομένην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Γαλλικῆς Ἐφημερίδος «Lanterne» ἀποδεικνύουσα καὶ πάλιν ὅτι αἱ γενναῖαι καὶ πατριωτικαὶ ἰδέαι δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν ἀνδρῶν· ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Παρίσιοι 7 Δεβρίου 1887.

Ἀγαπητέ μοι διευθυντά.

Ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἐπικροτήσας καὶ ἐπιδοκιμάσας ἀπὸ καρδίας τὰς εὐγενεῖς ἐκείνας λέξεις. «Ἐν Ἐριμαίᾳ δὲν ὑπῆρξε οὔτε νικητὴς, οὔτε νικηθεὶς» δὲν νομίζετε, ὅτι θὰ ἦτον ἀντάξιον τοῦ γαλλικοῦ τύπου νὰ σχηματίσῃ ρεῦμα κοινῆς γνώμης, ἥτις ἤθελε πραγματοποιήσει τὴν τόσῳ ὑψηλὴν ἰδέαν ταύτην;

Ἡ Σεβαστούπολις ἀνεγείρεται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων της. Ἡ ναυτικὴ λέσχη της ἀνιδρύεται ἐντὸς ὀλίγου. Ἀποστείλωμεν τὰς δύο σφίγγας, αἵτινες πολυτελῶς ἐκόσμουν τὴν πρόσοψιν τῆς λέσχης ταύτης, καὶ αἵτινες εὑρίσκονται σήμερον ἐν τῷ μικρῷ κήπῳ τῶν Tuileries. Ἀποστείλωμεν ἐν ταὐτῷ εἰς τὸν ἀρχαῖον ναὸν τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου, τὸν ὡραῖον κώδωνά του, ὅστις εὑρίσκεται ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸν πολύτιμον σταυρόν του, ὅστις εὑρίσκεται εἰς τὸν κῆπον τοῦ Κλινοῦ.

Τοιαῦτα λάφυρα τιμῶσιν οὐ μόνον τὸν λαβόντα, ἀλλὰ καὶ τὸν δίδοντα αὐτά.

Δέχθητε, ἀγαπητέ μοι διευθυντὰ τὰς φιλοφρονεστάτας προσρήσεις μου.

ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ ΑΔΑΜ.

Σ. Σ. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς Lanterne καὶ βουλευτὴς Παρισίων κ. Rochefort ἐπροθυμοποιήθη νὰ ἐπικροτήσῃ καὶ ἀσπασθῇ τὴν ὡραίαν ταύτην ἰδέαν τῆς κ. Ἀδὰμ, ἣν πλεῖστα γαλλικὰ φύλλα ἐπεδοκίμασαν ἐνθουσιωδῶς. Δὲν ἐκπληττόμεθα ἐπὶ τῇ εὐφυεῖ τῆς διαπρεποῦς γυναικὸς πρωτοβουλίᾳ, ἔχουσαι ὑπ' ὄψει τὴν δεινότητα αὐτῆς περὶ τὰ πολιτικὰ, ἣν πᾶς τις δύναται εὐκόλως νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν ἑκάστοτε δημοσιευομένων ἐπιστολῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν της, ἐκδιδομένῃ ἐν Παρισίοις «Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει». Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἀγγέλλομεν ὅτι θέλομεν δημοσιεύσει προσεχῶς ὡραιοτάτην μελέτην αὐτῆς.

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ ἀξιότιμος τῆς πρωτευούσης δήμαρχος κ. Τιμολέων Φιλήμων ἀμ' ὡς ἀνέλαβε

τὰ δημαρχικὰ καθήκοντά του, ἔσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Παρθεναγωγεῖα τοῦ δήμου, ἵνα ἰδίοις ὄμμασιν ἀντιληφθῇ τῶν ἐλλείψεων αὐτῶν καὶ ἐγκαίρως μεριμνήσῃ περὶ βελτιώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων.

Ἔσται παρήγορον ἀληθῶς, ἐὰν ἐπὶ τέλους ὑπὸ οἵας δήποτε ἀρχῆς ληφθῇ ποιά τις πρόνοια περὶ τῆς καταστάσεως τῆς θηλείας ἐκπαιδεύσεως, ἥτις λίαν περιωρισμένη παρ' ἡμῖν ἀφοῦ μόνον ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ κατωτάτης βαθμίδος ἱστάμεθα—κάκιστα καὶ ἐλλειπέστατα λειτουργεῖ. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει ἀνάγκην μητέρων καὶ συζύγων, ἃς τὸ σχολεῖον καὶ μόνον δύναται νὰ μορφώσῃ. Ὡς ἄλλοτε εἴπομεν, ὀλίγιστα ἡ κόρη τοῦ λαοῦ δύναται νὰ προσδοκᾷ παρὰ τῆς οἰκογενείας, ἥτις οὐ μόνον ἀδυνατεῖ νὰ μορφώσῃ καὶ διαπλάσῃ τὴν ψυχὴν καὶ τὰ ἤθη αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ τοῦ κακοῦ παραδείγματος, καταστρέφει ἀκουσίως ἐν αὐτῇ πᾶν σπέρμα ἀγαθότητος, ἀγνότητος καὶ εὐγενείας τῆς ψυχῆς.

Τὸ σχολεῖον λοιπὸν διὰ τὴν κόρην τοῦ λαοῦ δέον νὰ ἀναπληροῖ οὐ μόνον τὴν οἰκογένειαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὁπλίζῃ τὴν κόρην διὰ τοῦ ψυχικοῦ ἐκείνου σθένους, δι' οὗ τέλος κατορθοῦται ἡ παρ' αὐτῆς μόρφωσις καὶ ἠθικοποίησις τῆς μητρὸς καὶ τῆς οἰκογενείας ἐν γένει, καὶ ἧς ἡ γλυκεία φωνὴ καὶ τὸ θωπευτικὸν ὕφος μαλακύνει πολλάκις τὴν καρδίαν καὶ τῆς σκληροτέρας καὶ ἀπονωτέρας τῶν μητέρων.

Ἀλλὰ διὰ νὰ καταστῇ ἡ μικρὰ ἐκείνη κόρη ὁ ἀναμορφωτικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πυρήν, ἀνάγκη νὰ ἠθικοποιηθῇ ἐν τῇ σχολῇ, νὰ εὐεργετηθῇ ὑπ' αὐτῆς, νὰ τύχῃ ἐν αὐτῇ τῆς περιθάλψεως καὶ στοργῆς ἐκείνης, ἧς ὡς παιδίον ἔχει ἀνάγκην, καὶ ἣν ἡοἰκογένεια ἀποποιεῖται οὐτῇ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Ἀνάγκη γυμνητεύουσα νὰ ἐνδυθῇ, πεινῶσα νὰ τραφῇ, ἀσθενοῦσα νὰ νοσηλευθῇ.

Ὁ κ. Τ. Φιλήμων ὀφείλει ὡς ἀνώτατος τοῦ δήμου ἄρχων νὰ μελετήσῃ καλῶς καὶ οὐχὶ ἐπιπολαίως, ὡς ἐγένετο μέχρι σήμερον, τὸ ζήτημα τῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ὁποίου ὑπεσχέθη νὰ ἐργασθῇ καὶ μεριμνήσῃ, ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μετὰ πράξεων μελλουσῶν νὰ ἀποθανατίσωσιν αὐτό.

Ἀναμένομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν τὰς ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν δημοτικῶν παρθεναγωγείων ἐντυπώσεις του, τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις ἃς ἀπεφάσισε νὰ ἐπενέγκῃ, καὶ τὴν ἐν γένει πορείαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζωτικωτάτου τούτου διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ζητήματος, εὐχόμεναι, ὅπως ὡς τάχιστα εὑρεθῶμεν εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον νὰ ἐπιδοκιμάσωμεν καὶ ἐπικροτήσωμεν τὴν πορείαν ταύτην, ἣν οὗτος δύναται νὰ καταστήσῃ εὐεργετικὴν διὰ πάντα Ἕλληνα, κηδόμενον τοῦ μέλλοντος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΓΥΝΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Νέα τις διδάκτωρ τῆς Νομικῆς ἡ δεσποινὶς Muheim ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον ἔν τινι πολιτικῇ ὑποθέσει ἐκδικασθείσῃ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς πόλεως Ὀμβάλτ. Καίτοι δὲ ἡ ὑπόθεσις ὑπὲρ ἧς συνηγόρει ἦν λίαν πολύπλοκος, αὕτη ὑπερήσπισεν αὐτὴν μετὰ τόσης εὐστοχίας καὶ ζήλου, ὥστε οἱ δικασταὶ ἐξέδωκαν ἀπόφασιν ὑπὲρ αὐτῆς. Ἡ νέα αὕτη νομομαθὴς εἶναι, ὡς λέγουσιν, ἄριστα κατηρτισμένη, δεινὴ δὲ ἀνατομεὺς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐφ' ᾧ καὶ λαμπρὸν στάδιον προοιωνίζεται αὐτῇ.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΧΙΛΛ

Νέας καθ' ἑκάστην προόδους ἀναγράφομεν τοῦ καλοῦ τούτου καὶ σεμνοῦ τῆς πόλεως ἡμῶν Παρθεναγωγείου. Ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ οὐδενὸς φείδεται μέσου πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἠθικῆς, πνευματικῆς καὶ χριστιανικῆς μορφώσεως τῶν τῇ φιλοστόργῳ μερίμνῃ αὐτῆς ἀνατιθεμένων κορασίων, ἀπὸ μηνῶν δὲ καὶ περικαλλὲς ναΐδριον ἱδρύθη ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ αἱ ἐσωτερικαὶ μαθήτριαι κατὰ τὰς ἱερὰς λειτουργίας ψάλλουσι, διδαχθεῖσαι καὶ διευθυνόμεναι ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Ἰωάννου Σακκελαρίδου, καὶ ἐν ᾧ πολλοὶ τῶν ἁγίων Συνοδικῶν παρευρεθέντες, ἐπανειλημμένως τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῶν τῇ κ. διευθυντρίᾳ ἐξεδήλωσαν.

Τὸ ναΐδριον τοῦτο στερούμενον συμπληρώσεων τινῶν ἀποπερατοῦται ἐντὸς ὀλίγου. Ἵνα ὅμως αἱ δαπάναι τῶν συμπληρώσεων τούτων κατὰ μέρος ἔστω καλυφθῶσιν, ἡ διεύθυνσις ἐκθέτει εἰς πώλησιν ἀπὸ τῆς 26ης μέχρι τῆς 29ης τρέχοντος μηνὸς ἀπὸ τῆς 10ης—12ης π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μέχρις ἑσπέρας μ. μ. διάφορα καλλιτεχνικὰ χειροτεχνήματα, ἐπεξεργασθέντα ὑπὸ ἁβρῶν χειρῶν δεσποινίδων ἐπὶ τῷ θεοσεβεῖ καὶ εὐγενεῖ τούτῳ σκοπῷ. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ κυρίαι τῆς πόλεως ἡμῶν μετὰ προθυμίας θέλουσι σπεύσει νὰ προμηθευθῶσι πᾶν τὸ διὰ δῶρον τοῦ νέου ἔτους ἀναγκαιοῦν αὐταῖς χειροτέχνημα, συντελοῦσαι οὕτω εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς εὐγενοῦς ἰδέας τῆς ἀξιοτίμου καὶ ἀνωτέρας παντὸς ἐπαίνου λογίας διευθυντρίας κ. Μπέσσης Μάσσωνος.

ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΙ ΕΙΣ ΔΕΠΟΙΝΙΔΑΣ

Ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν ἐλάβομεν κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἑβδομάδας, δι' ὧν παρακαλούμεθα νὰ συμβουλεύσωμεν τί δῶρα δύναταί τις νὰ προσφέρῃ εἰς δέσποιναν ἢ δεσποινίδα, κατὰ τὸ νέον ἔτος. Εὐτυχῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ἔχομεν ἢ τὴν δυσκολίαν τῆς ἐκλογῆς. **Ἡ καλλιτεχνικὴ πινακοθήκη** τῆς Ἑστίας μετὰ τῶν ὡραιοτάτων χρυσῶν περικαλλυμμάτων της, ἅτινα ἐσχάτως ὁ φιλότιμος τῆς Ἑστίας διευθυντὴς κ. Κασδόνης ἔλαβεν ἐξ Εὐρώπης, ἀποτελεῖ ἀληθῶς ὡραιότατον, πολυτελέστατον καὶ καλλιτεχνικώτατον δῶρον διὰ Κυρίαν ἢ δεσποινίδα, συνοδευόμενον δὲ καὶ ὑπὸ ἐτησίας τῆς *Ἑστίας* συνδρομῆς καθίσταται πρακτικώτατον καὶ χρησιμώτατον.

Πρακτικὸν καὶ πολύτιμον δῶρον διὰ πᾶσαν Κυρίαν καὶ δεσποινίδα εἶναι ὁλόκληρον σῶμα τῶν μέχρι σήμερον ἐκδοθέντων φύλλων τῆς **Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν** μετὰ τοῦ κομψοτάτου καὶ πολυτελῶς δεδεμένου *Ἡμερολογίου* αὐτῆς, διὰ τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων δὲν δαπανᾷ τις πλείω τῶν ἓξ χαρτίνων δρ. διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ 7 χρ. φρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ὡραῖον ἐπίσης δῶρον εἶναι τὰ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ρωμαΐδων ἐκδιδόμενα μετὰ φιλοκαλίας καὶ τέχνης ἀμιμήτου *«Μουσεῖα τῶν Ἀθηνῶν»* ἐν φωτοτυπίᾳ ἀπαραμίλλου ἐπιτυχίας καὶ μετ' ἀναλυτικῆς περιγραφῆς τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Θ. Σοφούλη. Κυρία ἰδίᾳ δύναται νὰ προσφέρῃ ταῦτα εἰς Κύριον, δαπανῶσα εἰς ἀπόκτησιν τούτων τὸ εὐτελὲς ποσὸν ἐκ φράγκ. μόνον 7,50.

Ἀρήνομεν τοὺς θησαυροὺς, οὓς τὰ βιβλιόπωλεῖα *Α. Κωνσταντινίδου, Βιλμπεργ* καὶ *Μπὲκ* ἐν εὐγενεῖ ἀμίλλῃ προσφέρουσι πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης καὶ καταλήγομεν εἰς τοὺς ἀδαμαντοπώλας καὶ τοὺς ἐμπόρους, οἵτινες πλοῦτον ὅλον γυναικείων κοσμημάτων, ἐσθήτων καὶ ἐξαρτημάτων προσφέρουσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης, ἐκ τῆς καλλαισθησίας καὶ λεπτότητος τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἐπιτυχὴς περὶ τὰ δῶρα ἐκλογή.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἀπῆλθον εἰς Ἑσπερίαν πρὸς παράτασιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν οἱ προσφιλέστατοι Βασιλόπαιδες, συνοδευθέντες ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τέλει μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ —Ἑταιρία τῶν φιλοτεχνῶν κατηρτίσθη ὑπὸ τὴν προσωρινὴν προεδρείαν τῶν κ. κ. Θεοφιλᾶ, Καζάζη καὶ Σπ. Λάμπρου. Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς Γλασκόβης τῶν Κυριῶν, εἰς ἣν τὸ Ἀμαλιεῖον Ὀρφανοτροφεῖον μετὰ τοῦ καταστήματος τῶν ἀπόρων γυναικῶν ἐδήλωσαν διὰ τῆς ἀξιοτίμου προέδρου αὐτῶν κ. Σκουζέ, ὅτι θέλουσι συμμετάσχει, καταρτίζεται ἤδη ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἐν ᾗ πληροφορούμεθα θέλει παραχωρηθῇ ἰδιαίτερον τμῆμα διὰ τὴν ἔκθεσιν καθαρῶς γυναικείων ἔργων. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ Ἑλληνίδες μας θέλουσι φιλοτιμηθῇ νὰ ἐκθέσωσι πολλὰ καὶ ὡραῖα κομψοτεχνήματα, ἀφοῦ μόνον εἰς ταῦτα περιορίζεται δυστυχῶς ὁ κύκλος ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι.—Ἀλλὰ γεγονὸς μεγίστης σημαντικότητος καὶ σπουδαιότητος τῆς ἑβδομάδος εἶναι βεβαίως ἡ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων παρατηρηθεῖσα ὡς καὶ πάντοτε κίνησις. Ἡ Ἑορτὴ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ πρώτη ἐπίσημος ἑορτὴ τοῦ χειμῶνος, καθ' ἣν μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοὶ ἐκκλησιάζονται, χαίρουσιν, εὐθυμοῦσιν ἀναλόγως ἕκαστος τῶν μέσων καὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ θέσεως.

ΡΩΣΣΙΑ.— Ἡ εἰρήνη φαίνεται σχεδὸν ἐξησφαλισμένη.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Πετρουπόλεως» λέγει ὅτι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πλαστογραφημένων ἐγγράφων, τῶν ἀφορώντων τὸ περὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας ζήτημα, ἐκλείπει ἡ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γερμανίας δυσπιστία καὶ τίθεται τέρμα εἰς τὸ ἀναφυὲν ἐπεισόδιον.

ΓΑΛΛΙΑ.—Ἀπαντῶν εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ἐξέφρασε τὴν ζωηρὰν αὐτοῦ ἐπιθυμίαν, ἵνα ἤδη συφιγγομένους τοὺς μεταξὺ Γαλλίας καὶ ἁπασῶν τῶν δυνάμεων φιλικοὺς δεσμοὺς καὶ πάντα φόβον πολέμου διαλυόμενον, ἵνα οἱ λαοὶ ἀσχολῶνται ἐν εἰρήνῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς αὐτῶν εὐημερίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καις. Συνδρομητρίαις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».—Ἡ Διεύθυνσις εὐγνωμονεῖ ὑμῖν ἐπὶ τοῖς κολακευτικωτάταις κρίσεσιν καὶ τῷ εὐγενεῖ ζήλῳ μεθ' οὗ ὑπεστηρίχθη τὸ ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» Ἐξαιτεῖται δὲ τῆς συγγνώμης ἐκείνων, αἵτινες ἕνεκα τῆς ἀνὰ χιλιάδας ἀποστολῆς δὲν ἔλαβον ἐγκαίρως τοῦτο.— Καν. Λί Α. Σ Κ/πολιν Ὀδηγίαι ἐδόθησαν πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν ἡμῶν. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν ἴδιον.— Κας Μ. Ο. Ι. Δ Κ, Α. Μ καὶ ἄ. Ἀθήνας. Ἡ γράψασα τὰ ἀρθρίδια τῶν μηνῶν ὡς καὶ τὸν Καστανοπώλην εἶναι ἡ ἐκδότις κ. Καλλιρρόη Παρρέν ἐθεώρησε περιττὸν νὰ θέσῃ τὸ ὄνομά της εἰς ἓν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. — Καν Μ. Μ. Χανία. Ἐλήφθησαν δημοσιευθήσονται εὐχαρίστως — Κον. Μ. Ζ. Χανία. Καὶ ἄλλα ἡμερολόγια ἀποστέλλονται. — Καν Ε. Λ.

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ὁ θηλυπρεπὴς ἐκεῖνος ἰατρὸς μεθ'ὅλας τὰς κατακτητικὰς ἀξιώσεις του καὶ τὸν προσπεποιημένον ἱπποτισμόν του, δὲν ἦτο ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ κακοῦ, ὅπερ ἔπραττε.

Διεβεβαίωσε λοιπὸν τὸν κ. Μέρεῦ περὶ τῆς ἀθωότητός του, τοῦ ἀπείρου δὲ πρὸς τὴν Σοφίαν σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεώς του, ὀμνύων, ἐννοεῖται, καθ' ἑαυτὸν νὰ ἐκδικηθῇ αὐτὴν διὰ τὴν ταπείνωσίν του ταύτην.

Ἡ ἄνοιξις ἦλθεν. Ἡ Σοφία ἀπεσύρθη μετὰ τῆς μητρός της καὶ τῆς Αἰκατερίνης εἰς τὸν ἐξοχικὸν αὐτῆς οἰκίσκον, δύο λεύγας ἀπέχοντα τῶν Παρισίων. Ἡ Αἰκατερίνα βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἀνεκτήσατο τὴν ὑπὸ τῆς ὀδύνης καὶ θλίψεως ἐξαφανισθεῖσαν νεότητα καὶ καλλονήν της. Ὁ ἀμέριμνος καὶ εὐτυχὴς βίος ὃν διῆγε μετέβαλεν αὐτὴν ἐντελῶς. Παρομοία μεταβολὴ παρετηρεῖτο καὶ πρὸς τὸν βαρόνον δὲ Μέρεῦ, ὅστις ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐξοχὴν τῆς ἀνεψιᾶς του, δεχθεὶς ὡς κατοικίαν μικρόν τι καὶ ἁπλούστατα διεσκευασμένον δωμάτιον, κατάλληλον διὰ φοιτητὴν μᾶλλον ἢ δι' αὐτόν, ὅστις εἶχε συνειθίσει νὰ κατοικῇ εἰς πλούσια μέγαρα, δαπανῶν ἐτησίως ἑκατοστύας ὅλας χιλιάδας φράγκων.

Ἀλλ' ὁ κύριος Μέρεῦ εἶχε μεταβληθῇ ἐντελῶς, ἀφ' ἧς ἐποχῆς τὸ εὐγενὲς τῆς νέας ἐκείνης κόρης παράδειγμα καὶ αἱ ὀρθαὶ αὐτῆς συμβουλαὶ ἀντικατέστησαν τὰς συνήθεις ἀριστοκρατικὰς αὐτοῦ σχέσεις, ἐν αἷς μετὰ τόσης τέρψεως ἄλλοτε ἐνετρύφα καὶ διεφθείρετο.

Ἠσχολεῖτο λοιπὸν μετ' ἀληθοῦς ἡδονῆς εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας, εἰς ἐκδρομὰς ἀνὰ τοὺς λειμῶνας καὶ τὰ δάση.

Ἀνέκτησε τὴν ὡς ἐκ τοῦ ἀτάκτου βίου του κλονισθεῖσαν ὑγείαν του, καὶ ἐν τῇ δύσει αὐτῆς τῆς νεότητός του, ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἀναγεννώμενον, ἀνανεούμενον· ὁ νέος ὁρίζων τέως ἄγνωστος ἀνέτελλε πρὸ αὐτοῦ, ἐν ᾧ διέβλεπεν ἑαυτὸν συνοδευόμενον ὑπὸ νέας γυναικός, ἥτις βεβαίως δὲν ἦτο ἡ ἀνεψιά του, ἣν ὡς θυγατέρα του ἠγάπα, ἀλλ' ἄλλη τις νέα γυνή, ἣν ἐφαντάζετο ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν Αἰκατερίναν. Ἡ σκέψις αὕτη τὸν ἐθορύβει· δὲν τῷ ἤρκει λοιπὸν ἡ ἀφοσίωσις τῆς Σοφίας ; καὶ δὲν ὤφειλε νὰ ζήσῃ, ἵνα αὐτὴν καὶ μόνην ὑποστηρίξῃ καὶ προστατεύσῃ;

Καὶ κατηρᾶτο τὴν φύσιν του, ἥτις τόσον ἀδιακρίτως ἀνεμιγνύετο εἰς τὰς ὑποθέσεις του.

XXVI.

Ἡ Σοφία ἐνόει τὰ τὴν ψυχὴν τοῦ βαρόνου κατακλύζοντα αἰσθήματα· ἀνεγίνωσκεν ἐν αὐτῇ καθαρῶς τὸν πρὸς τὴν Αἰκατερίναν ἀναπτυσσόμενον ἔρωτά του. Ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν Μάξ τὴν ἀνακάλυψίν της ταύτην, ὅστις ὑπὸ τὴν διπλῆν τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἀδελφοῦ ἰδιότητά του, οὐδὲν εἶχεν ἐννοήσει. Μόνον πρὸς τὰς γυναῖκας, ἔστω καὶ τὰς ἀθωοτέρας τούτων, ἀνήκει ἡ διάγνωσις τῶν τοιούτου εἴδους μυστηρίων.

Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Μάξ, θὰ εἶναι μέγα εὐτύχημα διὰ τὴν Αἰκατερίναν. Συμβούλευσον αὐτήν, ἀγαπητὴ Σοφία, καὶ κατάπεισον αὐτὴν εἰς τοῦτο.

Ἡ Σοφία ὅμως πρὶν ἢ ἀποταθῇ πρὸς τὴν Αἰκατερίναν συνωμίλησε

Χαλκίδα. Καὶ ἕτερα ἀντίτυπα ἀπεστάλησαν. — Κους Κους εἰς Λεμησόν, Λάρνακα, Σούμλαν, Βάρναν, Βερδιάνοκαν, Τύρναβον, Βραΐλαν, Ἡμερολόγια ἀποστέλλονται — Κον Μ. Ν. Κάϊρον. Παρελθὸν Σάββατον ἐστάλησαν ὀλίγα, διότι τόσα μόνον ἦσαν ἕτοιμα. Ἐξαιτούμεθα συγγνώμης παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητριῶν ἡμῶν, πρὸς ἃς δὲν ἀπαντῶμεν σήμερον, ἕνεκεν ἐλλείψεως χρόνου.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς τὸ γάλα δὲν ξυνίζει ἢ κόπτει. Διαλύετε ἐντὸς 150 δρ. ὕδατος 2 1/2 δρ. τρυγικοῦ ἅλατος. Ἐν κοχλιάριον ἐκ τοῦ ὑγροῦ τούτου χύνετε εἰς 150 δρ. γάλακτος, ὅπερ διατηρεῖται ὡραιότατα ἐπὶ μίαν ἢ καὶ δύο ἡμέρας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πήτα τῶν Χριστουγέννων.—Ἡμίσεια ὀκὰ κρέατος βοείου (κημὰ) κεκομμένου εἰς μικρότατα τεμάχια· 100 δρ. λαρδὶ εἰςλεπτότατα ἐπίσης τεμάχια, τρεῖς ὀκάδες μῆλα καθαρισμένα καὶ εἰς λεπτότατα τεμάχια κεχωρισμένα, τὸ ὀξὺ καὶ ἐξωτερικὸν στρῶμα φλοιοῦ λεμονίου· μία φιάλη καλοῦ λευκοῦ οἴνου, ἓν μοσχοκάριον, 2 δράμια μοσχοκάρφια, ἀνάλογον ἰ.δοπέπερι, κοπανισμένα εἰς λεπτοτάτην κόνιν· ἀναμίξατε καλῶς πάντα ταῦτα, σχηματίσατε ἓν ὅλον μετὰ τῶν ἀνωτέρω, θέσατε ἐντὸς ταψίου φύλλα ζαχαροπλαστείου βεβρεγμένα δι' ὀλίγου βουτύρου, ρίψατε τὸ μίγμά σας, καλύψατε διὰ φύλλων καὶ θέσατε ἐντὸς μετρίου φούρνου, ἔνθα ἀφήνετε ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ 1/4.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κ.κ. συνδρομήτριαι τοῦ «Ἡμερολογίου» αἱ μὴ ἀποτίσασαι τὴν συνδρομήν των ν' ἀποστείλωσιν αὐτήν, ὅπως ἐγκαίρως ἀποσταλῇ αὐταῖς τοῦτο.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη, διότι τὸ ποσὸν εἶναι τόσον εὐτελές, ὥστε δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἀνοίγωμεν λογαριασμοὺς καὶ διορίζωμεν εἰσπράκτορας διὰ τοῦτο.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κ. καὶ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

68. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 68.

Εἰς τὸ γνωστὸν Ἐμπορικὸν Κατάστημα ἐκομίσθησαν ἐσχάτως διάφορα ὑφάσματα διὰ γυναικεῖα φορέματα ὡς καὶ πίλοι γυναικεῖοι τοῦ τελευταίου Συρμοῦ.

Πρὸς τούτοις γνωστοποιοῦσι πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας των ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ ἐπὶ τῶν γυναικείων Πίλων Κα Κατίνα Κομνηνοῦ νῦν δὲ Κατίνα Κ. Οἰκονόμου μετέφερε τὸ ἐργοστάσιόν της εἰς τὸ ἴδιον ἐμπορικὸν κατάστημα (κάτωθεν τοῦ Δου ἐργοστασίου της)· οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λιαν εὐχαριστημένοι ἀπό τε τὰ ὅλως νέα ὑφάσματα καὶ τὴν ἐργασίαν.

Διδασκάλισσα Ἑλληνὶς πεπειραμένη, ἔχουσα ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ᾗ νὰ διδάσκῃ καὶ περιποιεῖται τὰς μαθητρίας ἢ καὶ μικροὺς μαθητὰς αὐτῆς ἀντὶ τροφῆς μόνον καὶ κατοικίας. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Διδασκάλισσα Γαλλὶς γνωρίζουσα καὶ τὴν Ἀγγλικὴν ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ράπτρια πεπειραμένη γνωρίζουσα καὶ κοπτικὴν ζητεῖ νὰ προσληφθῇ παρά τινι οἰκογενείᾳ. Ὁμιλεῖ πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τὴν Γαλλικήν.

μετὰ τοῦ θείου της, ὅστις ἠρυθρίασεν ἰδὼν ἀποκαλυπτόμενον τὸ μυστικόν του. Ἡ Σοφία ἐμειδίασε ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι, αὕτη νεαρὰ γυνὴ ἔπαιζεν ἤδη παρὰ τῷ θείῳ αὐτῆς μέρος μητρός. Διεβεβαίωσεν ἐν τούτοις αὐτόν, ὅτι ἠδύνατο ἀπὸ τοῦδε νὰ θεωρῇ τὸ πρᾶγμα ὡς τετελεσμένον, διότι ἦτο βεβαία ὅτι ἡ Αἰκατερίνα θὰ συνήνει εὐχαρίστως εἰς τοῦτο.

Καὶ ὄντως ἡ Αἰκατερίνα ἐπὶ τῇ προτάσει ταύτῃ τῆς Σοφίας ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: Ὅτι θέλεις, θὰ γίνῃ, καλή μου Σοφία, ἀρκεῖ νὰ μείνωμεν πλησίον σου.

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ βαρόνος ἐζήτησε τὴν χεῖρα τῆς Αἰκατερίνης παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ της, ὅστις εἰς ἀπάντησιν ἐρρίφθη εἰς τοὺς βραχίονας τούτου, ἀποκαλῶν αὐτὸν ἀγαπητὸν ἀδελφόν. Μεθ' ὅ καὶ ἐκάλεσε τὴν Αἰκατερίναν, ἥτις μετὰ γλυκείας συγκινήσεως ἔθεσε τὴν χεῖρα της ἐν τῇ τοῦ κ. Μέρεῦ, ὃν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ κ. Ἔαρος ἀπεκάλει τὸν νεώτερον τῆς οἰκογενείας της.

Ὁ γάμος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τελεσθῇ ἀμέσως, διότι ἡ Αἰκατερίνα ἐπένθει ἔτι τὸν πατέρα της, κατεγίνετο οὐχ ἧττον εἰς τὰς προετοιμασίας τοῦ γάμου τούτου.

Ἡ Σοφία ἦτο εὐτυχὴς διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων, ἣν αὐτὴ ἡ ἰδία παρεσκεύασεν· ὁ Μάξ ἦτο ἐπίσης εὐτυχὴς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ εὐτυχοῦς μέλλοντος τῆς ἀδελφῆς του· εὐτυχὴς λοιπὸν καὶ εὔθυμος μετέβαινεν εἰς τὸ ἔργον του, τὴν ἑσπέραν δὲ περὶ τὴν 5ην ὥραν τακτικῶς ἐπέστρεφεν ἐν τῇ ἐξοχικῇ τῆς ἀδελφῆς του διαμονῇ· τὴν ἑσπέραν διήρχοντο ἀναγινώσκοντες, συνδιαλεγόμενοι καὶ περιπατοῦντες εἰς τὸν ὡραῖον τῆς Σοφίας κῆπον. Ἀπέφευγον τοὺς ξένους, πλὴν πτωχῶν τινων ἀνθρώπων, οὓς εὐηργέτουν καὶ οἵτινες ὀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς εἰς ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνης των.

Οὕτω διῆγε τὸν βίον της ἡ μικρὰ αὕτη ἀποικία, ἧς ἐπὶ κεφαλῆς ἀρχηγὸς ἦν ἡ κ. Ἔαρος, ἥτις ἠγάπα καὶ μετεχειρίζετο πάντας τοὺς περὶ αὐτὴν ὡς ἴδιά της τέκνα. Εὐτυχεστέρα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Θεοδώρου, οὐχὶ διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς θυγατρός της, ἀλλὰ διὰ τὴν δυστυχίαν, ἧς εὐτυχῶς εἶχεν ἤδη ἀπαλλαγῆ. Ἡ κ. Ἔαρος βλέπουσα τὸν Μάξ, τὸν τόσῳ καλὸν ἐκεῖνον νέον, μετεμελεῖτο διότι ἔσπευσε νὰ δεσμεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θυγατρός της, ἥτις μετὰ τὸν γάμον τοῦ θείου της καὶ τῆς Αἰκατερίνης, θὰ ἔμενε μόνη, ἄνευ στηρίγματος καὶ προστασίας. Ἀλλὰ δ ἐνοεῖτο ἡ κ. Ἔαρος, ἐπὶ τέλους ὁ κ. Θεόδωρος ἠδύνατο νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν καὶ ἡ Σοφία ἀνακτῶσα τὴν ἐλευθερίαν της ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἀγαπήσῃ τὸν Μάξ καὶ νὰ ἀνταγαπηθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ταῦτα διελογίζετο ἡ κ. Ἔαρος στηρίζουσα τὴν εὐτυχίαν τῆς θυγατρός της εἰς τὸν ἐνδεχόμενον τοῦ γαμβροῦ της θάνατον· ἡ εὐχὴ αὕτη δὲν ἦτο βεβαίως πολὺ χριστιανική, ἀλλὰ τίς δύναται νὰ δώσῃ ἄδικον εἰς μητέρα, ἥτις εὐχαρίστως καὶ τὴν ἰδίαν ζωήν της ὑπὲρ τοῦ τέκνου της θυσιάζει.

Ἐπανέλθωμεν ἤδη εἰς τὸν κ. Βλαρύ, ὅστις οὐδὲν ἐξ ὅλων τούτων ἔβλεπεν, ἀλλ' ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι κάτι βλέπει καὶ γνωρίζει.

XXVII

Κάτι τι ὅλως μυστηριῶδες συνέβαινεν ἀπό τινος περίξ τῆς Σοφίας. Δὶς ἢ τρὶς ἀντελήφθη αὕτη τοῦ μυστηρίου τούτου, ἀλλὰ μὴ δυναμένη νὰ ἀνεύρῃ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ, ἢ ὑποθέτουσα ὅτι ἀπατᾶται ἀπεσιώπησεν.

(ἀκολουθεῖ).